

Sygn. akt II K 1255/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. M.

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2014 roku, 5 czerwca 2014 roku, 23 lipca 2014 roku, 27 października 2014 roku, 17 grudnia 2014 roku, 23 marca 2015 roku sprawy karnej

R. D.

syna M. i C. z domu P.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w okresie od czerwca 2008 roku do listopada 2013 roku w L. woj. (...) działając czynem ciągłym w wykonywaniu z góry powziętego zamiaru, naruszał mir domowy mieszkania znajdującego się na parterze domu oznaczonego nr (...) poprzez wdzieranie się do tego mieszkania, a następnie wbrew wielokrotnych żądaniom osoby uprawnionej miejsca tego nie opuszczał, działając na szkodę A. P.

tj. o czyn z art. 193 kk

I. oskarżonego **R. D.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 193 kk,

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

A. P. jest właścicielką nieruchomości położonej w L. (...) zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, gdzie zamieszkuje wspólnie z konkubentem. W budynku tym mieszka również jej matka C. D. zajmując pomieszczenia mieszkalne położone na parterze budynku mieszkalnego na zasadzie umowy użyczenia. W lokalu zajmowanym przez C. D., zgodnie z jej wolą i życzeniem zamieszkuje również jej syn R. D., który był wcześniej współwłaścicielem w 1/5 części nieruchomości. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 05 maja 2006r. została odpłatnie zniesiona współwłasność nieruchomości pomiędzy A. P. i R. D. i A. P. została jedynym jej właścicielem. Nadto nakazano R. D. opuszczenie i wydanie właścicielce zajmowane przez siebie pomieszczenia do dnia 30 lipca 2006 roku, co zostało wyegzekwowane przez A. P. w drodze egzekucji komorniczej w dniu (...) kwietnia 2007 roku i decyzją Wójta Gminy z 3 marca 2008 roku utrzymaną w mocy przez Wojewodę (...) z dnia 28 kwietnia 2008 roku został wymeldowany z dotychczasowego miejsca zamieszkania.

Dowód :

- zeznania świadka A. P. k.3, 82-83,
- decyzja Wojewody (...) k. 7
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt IC 923/14 ,

Po opuszczeniu nieruchomości R. D. początkowo tylko odwiedzał C. D. ale z czasem, na życzenie matki pozostającej pod opieką lekarską w związku z wiekiem i licznymi schorzeniami oraz posiadającej umiarkowany stopień niepełnosprawności, ponownie wprowadził się do domu A. P. bez jej wiedzy i zgody. Zamieszkał on razem z matką w pomieszczeniach przez nią zajmowanych do których wchodził nie drzwiami wejściowymi do nieruchomości ale przez balkon. Zamieszkując tam zapewnił matce opiekę i pomoc w czynnościach życia codziennego. Oskarżony oraz C. D. nie ponosili żadnych opłat czynszowych związanych z korzystaniem z nieruchomości. Pomiędzy nimi i właścicielką nieruchomości A. P. istnieje wieloletni ostry konflikt na tle korzystania z nieruchomości oraz ponownego zamieszkania w niej oskarżonego R. D.. Konflikt ten istnieje także pomiędzy oskarżonym i jego pozostałym rodzeństwem, które ma mu zarzuca również, że jako jedyny z ówczesnych współwłaścicieli nieruchomości zażądał od A. P. spłat z tytułu swojego w niej udziału oraz, że skłócił matkę z pozostałymi dziećmi i ją manipuluje.

Dowód :

- zeznania świadka A. P. k.3, 82-83,
- zeznania świadka C. D. k.12v, 100v-101
- zeznania świadka J. Z. k.23v- (...), 101,
- zeznania świadka E. F. k. 25v-26, 101v-102,
- zeznania świadka P. D. k. 28v-29, 102,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 18-19, 75-76,

A. P. wielokrotnie, bezskutecznie wzywała oskarżonego R. D. do opuszczenia jej nieruchomości. Ostatecznie pismem z dnia 27 września 2013r. wezwała ona swoją matkę C. D. i brata R. D. do opuszczenia jej nieruchomości, a w dniu 16 kwietnia 2014r wystąpiła do sądu z powództwem o ich eksmisję. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 grudnia 2014r. w sprawie sygn. akt IC 923/ 14 nakazano C. D. i R. D. opróżnienie, opuszczenie i wydanie powódce A. P. pomieszczeń przez nich zajmowanych w nieruchomości będącej jej własnością, przy czym w stosunku do C. D. eksmisję wstrzymano do czasu zapewnienia jej przez Gminę lokalu socjalnego.

Dowód :

- zeznania świadka A. P. k.3, 82-83,
- zeznania świadka C. D. k.12v, 100v-101
- zeznania świadka J. Z. k.23v- (...), 101,
- zeznania świadka E. F. k. 25v-26, 101v-102,
- zeznania świadka P. D. k. 28v-29, 102,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 18-19, 75-76,
- notatki urzędowe k. 1, 9,
- wezwanie do opuszczenia nieruchomości k. 8,

- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt IC 923/14 ,

Oskarżony R. D. urodził się (...) w Ś., posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu, kawaler, bezdzietny, zatrudniony za uposażeniem ok. 2000 zł miesięcznie, posiada na utrzymaniu matkę, uprzednio sędownie nie karany.

Dowód :

- dane osobo - poznawcze k.17-18,

- dane o karalności k. 106,

- wywiad środowiskowy k. 107-108,

Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym nie przyznał się do sprawstwa i winy chociaż przyznał, że na prośbę matki zamieszkał w nieruchomości A. P., zaprzeczył by mieszkał tam bez tytułu prawnego, powołał się na zgodę A. P. na jego zamieszkanie w czasie mediacji z udziałem redaktorki telewizyjnej, podniósł też okoliczności złego stanu zdrowia matki i konieczności sprawowania nad nią opieki oraz brak tej opieki ze strony siedmiorga jej dzieci, jak i stanu zagrożenia zdrowia matki przez zachowanie wobec niej części rodzeństwa i członków ich rodzin.

Sąd zważył co następuje :

Oskarżony R. D. stanął pod zarzutem, iż w okresie od czerwca 2008 roku do listopada 2013 roku w L. działając czynem ciągłym w wykonywaniu z góry powziętego zamiaru, naruszał mir domowy mieszkania znajdującego się na parterze domu oznaczonego nr (...) poprzez wdzieranie się do tego mieszkania, a następnie wbrew wielokrotnym żądaniom osoby uprawnionej miejsca tego nie opuszczał, działając na szkodę A. P. tj. o czyn z art. 193 kk.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego postawiony oskarżonemu zarzut jest , w ocenie sądu, chybiony.

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się przed wszystkim na dowodach w postaci zeznań świadków A. P., C. D., J. Z. , E. F., P. D. a także częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego, a to zgodnych z ustalonym stanem faktycznym w sprawie oraz na dokumentach w postaci notatek urzędowych, wezwania do opuszczenia nieruchomości, aktach Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt IC 923/14 i innych.

Sąd pozytywnie ocenił zeznania A. P. dotyczące stosunków panujących w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia pomiędzy nią jako właścicielką nieruchomości, a jej matką C. D., z którą łączyła ją niewątpliwie umowa użyczenia zajmowanego przez matkę lokalu położonego w budynku mieszkalnym położonym na terenie nieruchomości oraz jej bratem R. D.. Zeznania te mają potwierdzenie w relacjach wszystkich, również pozytywnie ocenionych, przesłuchanych w sprawie świadków w tym w relacjach C. D. i częściowo także w wyjaśnieniach R. D. oraz w aktach tut. sądu IC 923/14 i innych powołanych wyżej dokumentach. Jak wynika z materiału dowodowego, pomiędzy C. P. a jej matką istniał konflikt interesów , A. P. nie chciała dopuścić do ponownego zamieszkania oskarżonego w jej nieruchomości, natomiast jej matka o to zabiegała i do tego dążyła. Kiedy zorientowała się, że oskarżony nie tylko przychodzi do matki z wizytą ale u niej zamieszkał, wchodząc w obawie przed siostrą do mieszkania matki przez balkon, wielokrotnie wzywała go do opuszczenia nieruchomości a wobec postawy oskarżonego i konsekwentnego stanowiska matki, która wielokrotnie oznajmiała jej, że dopóki żyje to jej syn R. D. będzie do niej przychodził i u niej mieszkał ,we wrześniu 2013r. wezwala pisemnie i matkę i brata do opuszczenia mieszkania, a następnie w kwietniu 2014 r. wystąpiła z powództwem o eksmisję ich obojga. Zatem brak jest podstaw by uznać za wiarygodne wyjaśnienia R. D., twierdzącego iż uzyskał on zgodę A. P. na ponowne zamieszkanie w jej nieruchomości, wręcz przeciwnie, przecież gdyby taką zgodę uzyskał nie musiałby chociażby wchodzić do mieszkania matki przez drzwi balkonowe. Wykazany brak zgody A. P. nie wskazuje jednakże na wyczerpanie przez oskarżonego znamion art. 193 kk. Przy badaniu realizacji tych znamion konieczne jest uwzględnienie regulacji normatywnych funkcjonujących w innych, pozakarnych dziedzinach prawa.

Prawo własności na które powołuje się A. P., a w ślad za nią Prokurator, nie ma charakteru absolutnego i doznaje wielu ograniczeń przewidzianych w innych przepisach prawnych rangi ustawowej, kształtujących i chroniących równie istotne prawa obywatelskie innych osób. Przenosząc to stwierdzenie na grunt niniejszego postępowania stwierdzić należy, iż A. P. zawierając ze swoją matką ustną umowę użyczenia lokalu mieszkalnego, kiedy to matka zrzekła się nieodpłatnie swojego udziału w nieruchomości na jej rzecz, wyzbyła się przez to, uprawnień w zakresie korzystania z lokalu i przekazała część swoich uprawnień właścicielskich na rzecz matki, w tym niezależną od niej, jako właściciela rzeczy, prawnokarną ochronę lokalu. Mir domowy to prawo niezakłóconego korzystania z domu, mieszkania czy lokalu. Zarówno z zeznań A. P., C. D. jak i wyjaśnień oskarżonego wynika, iż przebywał on tylko i wyłącznie w pomieszczeniach zajmowanych przez matkę, a więc nie zakłócał A. P. korzystania z pozostałej części nieruchomości. Artykuł 47 Konstytucji RP stanowi, że „każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym”. Jego rozwinięciem jest m.in. art. 50 Konstytucji zapewniający nienaruszalność mieszkania. Ochronę w tym zakresie przewiduje również art. 8 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Mir domowy stanowi także dobro osobiste

/ art. 23 i (...) kc/ i nie może być rozpatrywany jedynie na płaszczyźnie praw majątkowych. Właściciel, zgodnie z art. 140 kc jest uprawniony do korzystania z rzeczy zgodnie ze społeczno- gospodarczym przeznaczeniem swego prawa oraz do rozporządzenia nią, zaś najemca, zgodnie z art. 659-668 kc/ uzyskuje możliwość używania rzeczy i do ochrony jego praw stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie własności/ art. 690 kc. / Skoro A. P. oddała matce do użytkowania lokal mieszkalny, to to miejsce stało się dla niej „ cudzym”, a zatem nie korzysta ona z ochrony przewidzianej przez art. 193 kk, aż do czasu uzyskania przez C. D. lokalu socjalnego, zgodnie z wyrokiem sądu cywilnego.

Służące za podstawę ustaleń faktycznych dokumenty sąd uznał za nie budzące wątpliwości co do ich autentyczności i prawdziwości, wobec braku zastrzeżeń, a fakty z nich wynikające przyjął za udowodnione.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął dowody z zeznań świadków S. C. i J. J. jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Konsekwencją powyższych rozważań musiało być orzeczenie uniewinniające oskarżonego R. D. od popełnienia zarzucanego mu występkę wraz z zaliczeniem na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztów postępowania na rachunek Skarbu Państwa.